

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-408/12 P

**ΥΚΚ Corporation κ.λπ.
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

«Αίτηση αναίρεσης — Συμπράξεις — Αγορές των φερμουάρ και των λοιπών τύπων κλεισίματος καθώς και των μηχανημάτων για την τοποθέτησή τους — Διαδοχική ευθύνη περισσοτέρων — Κατά νόμο προβλεπόμενο ανώτατο όριο του προστίμου — Άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 — Έννοια του όρου “επιχείρηση” — Προσωπική ευθύνη — Αρχή της αναλογικότητας — Αποτρεπτικός πολλαπλασιαστής»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2014

1. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Ύψος — Καθορισμός — Κριτήρια — Πραγματικός αντίκτυπος στην αγορά — Μη αποφασιστικό κριτήριο*

(Κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 23 § 2)

2. *Αναίρεση — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Αμφισβήτηση, για λόγους επιείκειας, της κρίσεως του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά το ύψος των προστίμων που επιβλήθηκαν σε επιχειρήσεις οι οποίες παρέβησαν τους περί ανταγωνισμού κανόνες της Συνθήκης — Δεν εμπίπτει*

(Άρθρα 256 ΣΛΕΕ και 261 ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58· κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρα 23 § 1 και 31)

3. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Ύψος — Καθορισμός — Κριτήρια — Μείωση του προστίμου σε αντάλλαγμα συνεργασίας της κατηγορουμένης επιχείρησης — Προϋποθέσεις — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής — Δεν επιτρέπεται η διπλή ανταμοιβή για τις ίδιες πληροφορίες*

(Κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 23 § 2· ανακοινώσεις της Επιτροπής 96/C 207/04, τίτλοι Γ και Δ, και 2002/C 45/03, σημεία 21 και 23)

4. *Αναίρεση — Λόγοι — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Απαράδεκτο — Ελεγχος από το Δικαστήριο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Αποκλείεται πλην της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου τους*

(Άρθρο 256 ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58, εδ. 1)

5. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Ύψος — Καθορισμός — Ανώτατο ποσό — Υπολογισμός — Κύκλος εργασιών που λαμβάνεται υπόψη — Επιχείρηση αποκτηθείσα από άλλη επιχείρηση η οποία αποτελούσε χωριστή οικονομική οντότητα κατά το χρονικό σημείο της παραβάσεως — Λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος εργασιών της καθεμίας από αυτές τις οικονομικές οντότητες*

(Άρθρο 81 ΕΚ· κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 23 § 2)

6. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Ύψος — Καθορισμός — Αποτρεπτικός χαρακτήρας — Λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος και οι συνολικοί πόροι της επιχειρήσεως στην οποία επιβάλλεται πρόστιμο*

(Άρθρο 81 ΕΚ· κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 23 § 2)

7. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Ύψος — Καθορισμός — Ανώτατο ποσό — Διακρίση μεταξύ καθορισμού του ανωτάτου ορίου του προστίμου και αποτρεπτικού χαρακτήρα του*

(Άρθρο 81 ΕΚ· κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, άρθρο 23 § 2)

8. *Αναίρεση — Αίτηση αναιρέσεως η οποία κρίθηκε βάσιμη — Απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς από το δικάζον κατ' αναίρεση δικαστήριο — Προϋπόθεση — Ωριμη προς εκδίκαση διαφορά*

(Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 61, εδ. 1)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 26)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 29)

3. Τόσο η ανακοίνωση της Επιτροπής του 1996 σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων, τίτλοι Γ και Δ, όσο και η ανακοίνωση του 2002 σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων, σημεία 21 και 23, απαιτούν, ως προϋπόθεση για τη μείωση του προστίμου το οποίο θα επιβαλλόταν διαφορετικά, το να παρέχουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία που συμβάλλουν στη διαπίστωση της τελεσθείσας παραβάσεως. Συναφώς, πληροφορίες οι οποίες δεν πληρούν την προϋπόθεση κατά την οποία οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να συμβάλλουν στην επιβεβαίωση της παραβάσεως, κατά την έννοια της ανακοινώσεως του 1996 περί της συνεργασίας, δεν μπορούν να συνιστούν αποδείξεις αντιπροσωπεύουσες σημαντική προστιθέμενη αξία σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία που έχει ήδη στην κατοχή της η Επιτροπή κατά την έννοια του σημείου 21 της ανακοινώσεως του 2002 περί της συνεργασίας.

Εξάλλου, οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις δεν μπορούν να αξιώνουν το ωφέλημα μιας διπλής ανταμοιβής για τις ίδιες πληροφορίες, δηλαδή τις πληροφορίες για τις οποίες τους χορηγήθηκε μερική απαλλαγή ως προς το διάστημα το οποίο αφορούν, εφόσον οι πληροφορίες αυτές δεν αντιπροσώπευσαν, ως προς το μέτεπειτα χρονικό διάστημα, κάποια προστιθέμενη αξία για την έρευνα της Επιτροπής.

(βλ. σκέψεις 42, 43, 47)

4. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 44)

5. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μια επιχείρηση η οποία θεωρείται από την Επιτροπή ως υπεύθυνη για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ αποκτάται από άλλη επιχείρηση στο πλαίσιο της οποίας διατηρεί, ως θυγατρική, την ιδιότητα της χωριστής οικονομικής οντότητας, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τον κύκλο εργασιών της καθεμίας από τις ως άνω οικονομικές οντότητες προκειμένου να εφαρμόσει σε αυτές, όπου απαιτείται, το ανώτατο όριο του 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών κατά την προηγούμενη εταιρική χρήση, το οποίο θέτει το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003.

Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που δύο εταιρίες συνιστούσαν δύο χωριστές οντότητες πριν καταστεί η μία θυγατρική της άλλης, δεν μπορούν να θεωρούνται ως μια ενιαία επιχείρηση η οποία ήταν η επίμαχη κατά την περίοδο τελέσεως της παραβάσεως και της οποίας η διάρθρωση και η οικονομική δυνατότητα μεταβλήθηκαν με την πάροδο του χρόνου.

Συναφώς, ο σκοπός στον οποίο αποβλέπει ο καθορισμός, στο άρθρο 23, παράγραφος 2, ενός ανωτάτου ορίου ίσου με το 10 % του κύκλου εργασιών της κάθε επιχειρήσεως η οποία μετέσχε στην παράβαση είναι ιδίως να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η επιβολή ενός προστίμου με ύψος μεγαλύτερο από αυτό το ανώτατο όριο να υπερβαίνει την ικανότητα πληρωμής την οποία έχει η εν λόγω επιχείρηση κατά την ημερομηνία κατά την οποία κρίνεται από την Επιτροπή ως υπεύθυνη για την παράβαση και της επιβάλλεται χρηματική κύρωση. Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από τη διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003, που επιτάσσει, σχετικά με το ανώτατο όριο του 10 %, τον υπολογισμό του ορίου αυτού βάσει της εταιρικής χρήσεως του έτους που προηγείτο της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία τιμωρείται η παράβαση. Η απαίτηση αυτή τηρείται όμως πλήρως όταν το ανώτατο αυτό όριο καθορίζεται αποκλειστικώς βάσει του κύκλου εργασιών της θυγατρικής, σε ό,τι αφορά το πρόστιμο που επιβάλλεται αποκλειστικώς στην ίδια, για το διάστημα πριν την απόκτησή της από τη μητρική εταιρία.

Ομοίως, μια εταιρία δεν μπορεί να θεωρείται υπεύθυνη για τις παραβάσεις τις οποίες διέπραξαν κατά τρόπο ανεξάρτητο οι θυγατρικές της πριν την ημερομηνία της απόκτησής τους, δεδομένου ότι οι θυγατρικές πρέπει να ευθύνονται οι ίδιες για την παραβατική συμπεριφορά την οποία εκδήλωσαν πριν την απόκτησή τους, ενώ η εταιρία που τις απέκτησε δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υπεύθυνη.

(βλ. σκέψεις 60-65)

6. Η έννοια της «αποτροπής» αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την επιμέτρηση του προστίμου το οποίο επιβάλλεται για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Συναφώς, η σχέση μεταξύ, αφενός, του μεγέθους και των συνολικών πόρων των επιχειρήσεων και, αφετέρου, της ανάγκης διασφαλίσεως του αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Ειδικότερα, κυρίως ο επιζητούμενος αντίκτυπος για την εμπλεκόμενη επιχείρηση δικαιολογεί το να λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος και οι συνολικοί πόροι αυτής με σκοπό να εξασφαλισθεί επαρκές αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου, δεδομένου ότι η κύρωση δεν πρέπει να είναι αμελητέα, υπό το πρίσμα, ιδίως, της οικονομικής δυνατότητας της εν λόγω επιχειρήσεως. Συνεπώς, για τους σκοπούς της επιβολής προστίμου με ύψος τέτοιο ώστε να αποτρέψει τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις από τη μελλοντική παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος και οι συνολικοί πόροι των επιχειρήσεων αυτών κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 84-86)

7. Ο καθορισμός του ανωτάτου ορίου του προστίμου που επιβάλλεται σε μια επιχείρηση για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού στο 10 % του κύκλου εργασιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003, έχει ως σκοπό να προσαρμόσει το ύψος του προστίμου που επιβάλλεται για τη διαπραχθείσα παράβαση στην οικονομική δυνατότητα της επιχειρήσεως που κρίθηκε ως υπεύθυνη, μολοντί η περίοδος αναφοράς η οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών είναι η εταιρική χρήση που προηγήθηκε της εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία επιβάλλεται κύρωση στην ως άνω επιχείρηση.

Αντιθέτως, η επιδίωξη προσδόσεως αποτρεπτικού χαρακτήρα στη χρηματική κύρωση αποσκοπεί κατ' ουσίαν στο να καταστήσει σύννομη τη μελλοντική συμπεριφορά της οικονομικής οντότητας που είναι αποδέκτρια της απόφασης της Επιτροπής. Το αποτέλεσμα αυτό πρέπει να προκύψει οπωσδήποτε ως προς την εμπλεκόμενη επιχείρηση στην κατάσταση στην οποία ευρίσκεται κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της ως άνω απόφασης.

(βλ. σκέψεις 90, 91)

8. Βλ. το κείμενο της απόφασης.

(βλ. σκέψη 95)